

Bilag I.

Spørgsmål fra udvalget til justitsministeren og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1.

Vedr. § 1, nr. 4.

Hvilke tanker har ministeren gjort sig om følgende spørgsmål:

- a) hos hvem skal der kunne tages arbejde?
- b) hvorledes sikrer man sig mod misbrug?

Svar:

Ad a). Tilladelse til arbejde hos privat arbejdsgiver har hidtil kunnet gives til personer dømt til ungdomsfængsel, arbejds- og forvaring (§ 70).

Det har drejet sig om arbejde på mindre — og enkelte relativt store — virksomheder, beliggende i nærheden af anstalten. Man søger at finde arbejdspladser, hvor arbejdsgiveren, en arbejdsformand eller lignende er positivt interesseret i det behandlingsmæssige sigte, som den arbejdsmæssige placering har.

I øvrigt vælges arbejdspladser i hvert enkelt tilfælde på grundlag af en bedømmelse af på den ene side den indsattes forhold og særlige behov for oplæring eller arbejds- og træning og på den anden side anstaltens kendskab til den pågældende arbejdsgiver.

Valg af arbejdsplads til fængselsfanger, der efter forslaget regler måtte få tilladelse til at arbejde hos privat arbejdsgiver, vil ske efter de retningslinjer, der hidtil er fulgt med hensyn til ungdomsfængsels- og arbejds- og husfanger m. v.

Ad b) Der vil kun blive spørgsmål om at meddele de pågældende tilladelser til forholdsvis få fanger og da som regel kun i den sidste del af afsoningstiden, hvor anstaltsledelsen gennem den forløbne afsoningstid vil have erhvervet et ret solidt grundlag for en bedømmelse af, om det er forsvarligt og hensigtsmæssigt at give tilladelsen.

Der er grund til at pege på, at den foreslåede ordning må antages at få størst betydning for fanger i åbne anstalter; den omstændighed, at strafudståelsen her sker under noget friere forhold, betyder, at der ikke for disse fangers vedkommende knytter sig de betænkeligheder til meddelelse af de omtalte arbejdstilladelser, som efter omstændighederne kan gøre sig gældende med hensyn til fanger i lukkede fængsler.

Under arbejdsforholdets forløb vil anstalten have nær kontakt med vedkommende arbejdsgiver. Udeblivelse fra arbejde m. v. vil øjeblikkelig blive indberettet til anstalten. Dennes forsorgspersonale vil til stadighed holde sig underrettet om den pågældendes forhold på arbejdspladsen, således at tilladelsen kan tilbagekaldes, hvis forholdene udvikler sig på uheldig måde.

Med henblik på at sikre, at nyordningen bliver praktiseret med fornøden forsigtighed og efter ensartede retningslinjer, er det meningen indtil videre at fastlægge en ordning, hvorefter sager om meddelelse af de omtalte tilladelser skal forelægges justitsministeriet til afgørelse.

Spørgsmål 2.

Vedr. § 1, nr. 5 (lovens § 36).

Udvalget udbeder sig nærmere oplysninger om de erfaringer, man har gjort i Sverige og Norge.

Svar:

Norge.

Regler om udgangstilladelse („permisjon“) indførtes i Norge ved fængselsloven af 1958, der bygger på en kommissionsbetænkning af 1956. Denne lovs regel om udgangstilladelse svarer i det væsentlige til det foreliggende lovforslags § 36.

I de supplerende administrative regler